

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnina z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje števil. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek sveder.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 2.

V Ptuj v nedeljo dne 13. januarja 1907.

VIII. letnik.

Današnja številka ima 4 strani priloge in obsega torej 12 strani.

Na predstraži.

Hudi boji se pripravljajo v novem letu, politične stranke se že pripravljajo na te boje, — in mi, ki stojimo na predstraži naprednega gibanja tudi ne smemo sedeti za pečjo.

V hudi bolečinah je porodila avstrijska državna zbornica svoje zadnje date: splošno in enako volilno preobnovo. S tem so odprli novemu življenju prsto pot. Široke mase brezpravnega ljudstva bodo odtlej same odločevale o svoji usodi. Kandidati zakonitih sej in gostinskih konferenc bodo postali nemogoči; ne kaplanaor, doktorjev in bogatašev, — ljudstvo treba boje vprašati. In to je ravno v naših razmerah velikega pomena. Spominjati se je treba le, na kako gajnen način se je vsilil prefekt Korbec za kandidata in prisilil vsa pravila izhajati iz apocata, da je prišel pravi kor na glasov. "Kandidat vseh katoliških Slovencev", tako so vpili klerikalci o Koroscu, — in vendar je bil le kandidat poškepe prvaških duhovnikov in Ribiča, Ploja ter dr. Vovška, katerim se je zavaljal, da bodo zasledoval le njih politiko. Tako se je "delalo" in "fabričiralo" prvaški kandidati ter poslance. Znano je, da priključuje n. p. poslanec Rožkar pred vsemi ljudmi vsakemu kaplančetu roke; ne morda "iz pobožnosti", ampak samo da pribije svojo popolno odvisnost od klerikalnih mogotcev. Klerikalizem je postavil in komandiral doslej slovenske "poslance", — odtlej pa se mora to spremeniti. Treba bo kandidatom, da pokazuje ljudstvu voljo, zmoglost in srce, da raskrijejo svojo dušo, da razvijejo svoj program. Splošno in enako volilna pravica nam je v prvi vrsti v njegovovalno sredstvo, ki mora napraviti ljudstvo politično zrelo.

Strah.

Fran-oško spisal Guy de Maupassant.

Po kosilu podali smo se na krov. Pred nami je ležala velika plošča južnega morja, na katero je sipala mirna luna svoje lahke žarke. Mirno je plovila velikanska barka in pošiljala velike oblake črnega dima proti nebu, in za nami je oralo kolo in valovi so bili divji in beli kakor morje vrele mesečine.

Šest ali sedem nas je bilo in stali smo v tistem začudenju, naši pogledi pa so iskali daljno Afriko, proti kateri smo se peljali. Komandant, ki je kadil svojo cigaro, nadajeval je pogovor in dejal: „Ja, ta dan sem imel strah. Moja barka se je borila šest ur v besnem valovju. K sreči nas je opazil proti večeru angleški parnik in nas vzel na krov.“

Medtem je stopil velik kot k nami; imel je zago-relo lice, resne poteze, — bil je to eden onih mož, katerim se pozna, da so potovali po tujih neznanih deželah v nezmerni nevarnosti: eden pogumnih mož, — in je dejal: „Vi trdite, gospod komandant, da ste čutili strah, ali jaz tega ne verujem. Mojte se o pomenu besede in o čustvu, ki sta ga čutili. Pogumen človek ne pozna strahu, ako pozna nevarnost. Razburjen je, bojazljiv, — ali strah to ni!“

Komandant je odgovoril s smehom: „Pri vragu, verujete mi, da sem se res bal!“

Tujec pa je dejal po časi: „Dovolite, da razložim svoje besede. Strah lahko čuti najpogumnejši mož; to

in politične vzgoje primanjkuje v naših krajih. S tem, da je klerikalstvo potegnilo politično moč na-se in spojilo pojma politike in vere, — ubilo je tudi hrepeneje po politični izobrazbi. Prižnica je postala politični oder, cerkev se je spremenila v hišo politične gonje in politične laži. Za prvi hip bi seveda koristil v tem oziru najbolj „kancelarski paragraf.“ Ali na Avstrijskem ima klerikalizem največjo moč, v najvišjih krogih ima še dovolj zaslonbe, da zamore zavrniti take, ljudstvu koristne predloge. In zavrnili jih je. Tako moramo biti pripravljeni, da se bode tudi v bodoče izrabljalo in slorabljalo cerkvene uredbe v politične namene. Pripravljeni moramo biti: na-to, da se pozneje ne pustimo presenetiti. Naše delo pa bode — vzgoja. Oč moža do moža naj širi vsakdo napredno zavest, misel neodvisnosti od nepoklicanih vodij, — od moža do moža razsvetljivost duhove, da se postavijo v obrambo proti klerikalnemu nasilju...

Na predstraži smo. — dobro! Kakšne nade si smemo delati od splošne in enake volilne pravice? Veliko ne! To zanemarjeno, prodano in na križ večnega trpljenja pribito ljudstvo je izgubilo čut, da je mesar sovražnik ovce, da so ljudske prijavke ljudski sovragi. Velike trume ljudstva ne vedo, kaj je državni ali deželni zbor, kaj je vlada, kaj poslanec, kaj je politika, — listek se jim princine in one ga nesejo v farož in fajmošter jim komandira, kaj naj storijo. Ali v kljub temu storimo naprednjaki tudi v bodoče svojo dolžnost, — tiščerji možje, ki so že danes v našem taboru, bodo pridobili nove tiščerje, — nadaljevali bomo svoje delo, postavljali kandidate, agitirali in se borili, — in enkrat mora priti konec klerikalno-prvaškega gospodstva, kajti: svaka sila do vremena!

je nekaj groznega, kakor da bi duša hipoma zgnila, kakor da bi prijel krč vse miši, vse srce; ali take občutke nimaš pri napadu, v očigledu smrti, le pri neznanu grozovitosti te objame strah.

Čutil sem enkrat strah ob belem dnevu; deset let je od tega. In potem zadnje zimo v neki decembrski noči.

In vendar sem doživel dneve, ko me je čakala smrt. Enkrat so me pustili cestni roparji kot mrtvega na ulici ležati. Kot upornika so me obodili na višice. Enkrat so me vrgli ob kitajskem obrežju v morje. Vsakokrat sem mislil, da sem izgubljen in sem se udal svoji usodi brez strahu. Strah je vse drugo!

Enkrat sem čutil strah v Afriki, ako ravno je strah sin severja; solnce razprši strah kakor meglo. V vročih krajih ni življenje dosti vredno; za malo ceno se vrže proč. Noči so svetle brez strahov in duše ne poznajo temnih fantomov, ki nas v severnih krajih težijo.

Na afrikanških tleh pa se mi je pripetilo to-le:

Prepotoval sem sirne puščave južno od dežele Omar-gia. Vi poznate gladki, ednobarvani pesek neskončnih puščav ob obrežju morja. Predstavljajte si, da je postalo morje le pesek in da divja vihar po temu morju. Visoki kakor gore se valovi! Na to besno, ali nemo in murno morje pošilja južno solnce svoje nezgledne žarke. Brez odmora hiti po temu pesku navzgor in zopet navzdol, brez mahu, brez solnce. Konji padejo do kolien v pesek in drtijo zopet od grča navzdol.

Bila sta dva prijatelja. Z nami so potovali osem

Že naprej pa naglašamo temeljna načela, katera nas bodo vodila v novih volitvah: 1. Kmet naj kmeta zastopa, kajti edino on ima zmisel za kmetako korist in kmetako življenje! — 2. Kdor širi narodno sovražstvo, kdor se zavzema za nesrečno politiko bratomornega boja med Nemci in Slovenci, med deželjani in meščani, ta ne sme biti poslanec! — 3. Kdor je naprednjak in išče svoje cilje v srednjem veku in si boče v prvi vrsti svoj žep napolniti, ta ne sme biti poslanec! — 4. Volili bomo torej možje, ki se zavzemajo za napredek in za narodni mir!

To je naše stališče!

Vi pa, ki živite zunaj med priprosti mi ljudmi, katere je psoval šele zadnji prvaški duhovnik za „neizobražene“, — Vi, ki hočete novo, boljše življenje, — pripravljajte se, budite, delajte neumorno in ne bojite se strahov, katere kliče klerikalizem in ki so prazni kakor vsi strahovi...

Novi časi zahtevajo novo delo!

Politični pregled.

Politika I. 1906. 23. svedčana 1906 je predložil ministerki predsednik Gautsch volilno preobnovo; zanimivo je, da se je Gautsch par tednov prej izjavil proti uredbi splošne in enake volilne pravice. Stranke so naskočile Gautscha; mož je poklical enega Čeha in enega Nemca za ministra, ali to mu ni pomagalo. 2. maja je šel Gautsch v pokoj. Nastopil je „rdeči princ“ Hobenlohe, ali čez en mesec jo je tudi ta možakar popihal v pokoj. 30. maja je nastopilo ministerstvo Beck. Vlada je postala parlamentarna, to se pravi: razni poslanci so postali ministri. In tej vladi se je posrečilo, ureničiti volilno preobnovo. 1. decembra je sprejela državna zbornica splošno in enako volilno pravico in po kratkem obotavljenju se

Spahijski in stiri kamele s hlapi. Nismo zamogli govoriti, popolnoma utrujeni in tejni kakor puščava sama smo bili. Nakrat zavpje eden naših spremljevalcev začuden; vsi se ostavijo, vse je presentila čudna prikazen, ki jo doživijo večkrat potovalci po teh izgubljenih krajih.

Nekje blizu nas ali nevidno je bobnal nekdo, čarobni tambor teh puščav; razločevali smo dobro, enkrat je bobnal močneje, potem zopet slabše. Prestrašeni so se pogledali Arabci** in eden je dejal: Smrt je med nami! In v tem hipu je padel moj tovariš, moj prijatelj, iz konja, zadet od solnčarice***.

In naslednje ure sem se zamanj trudil, da ga zopet odivim, vedno pa sem čul bobnanje nevidnega tamburja; in čutil sem, kako je prilzeel pravi strah v moje kosti, v očigledu mrtvice v tej jami, napolnjeni z žarčim peskom, oddaljeni dvesto milj od človeških naselbin.

Ta dan sem razumel, kaj je strah... se bolje pa sem to drugič razumel.

Komandant je ostavil govornika in vprašal: „Oprostite, ali tambor? Kdo je bil to?“

Potnik je odgovoril: „Tega ne vem. Nikdo tega ne ve. Pravi, da prihaja to bobnanje od peska, katerega vrže veter na posušene rastline. Tako so mi pravili potopje.“

Ali povedati vam hočem še drugi doživljaj!

(Naprej prihajajo!)

** Afrikanški sledilniki.

*** Arabci — afrikanški narod.

*** Solnčarica bolezen, kakor kap, prihaja od prebudega solca.

je tudi „mavzolej“ gospodske zbornice z njo spoprijaznil. Politično važne so nadalje spremembe v skupnem ministerstvu. Madžari so vrgli ministra za zunanje zadeve grofa Golubovskega; nadomestil ga je baron Ährenthal; vojni minister je šel tudi v pokoj in na njegovo mesto sedi feldcujmajster Schönau. Maršiko nas bode zdaj vprašal, kaj se je v politiki l. 1906 za ljudstvo storilo? Ali radi priznamo, da o tem ničesar ne vemo. Zdi se nam, da bi tudi največji modrijan na to vprašanje pljunil v stran in si mislil „ta svoje“.

Zadnji dnevi drž. zbora se bližajo. Kdor pozna „delo“ te zbornice, ta se pač ne bode jokaj, ako izgine za vselej. 30. prosinca bodo zbornico baje zaključili. V tem svojem zadnjem zasedanju pa ima zbornica še veliko dela. Najprej bode rešila „numerus clausus“ gospodske zbornice, potem zakonske načrte o lokalnih železnica, uradniških plačah, rekutni kontingent, obrtno novelo, spremembo zakona o kolportaciji, zvišanje duhovniških plač itd. Poleg tega je še cela vrsta nujnostnih predlogov. Potem pa — spavaj sladko, zbornica. Nova, na podlagi splošne in edne velilne pravice sestavljena zbornica prevzame tvojo dediščino. Upajmo da ne prevzame tudi — starih grehov!

Naša državna zbornica je imela 9. t. zopet javno sejo. Delo obrambni minister je predložil rekutni zakon. Finančni minister pa uradniški zakon. Posl. Laeger je interpeliral glede prometnih napak na ravnokar podržavljeni severni železnici; o isti zadevi so interpelirali še razni drugi poslanci. Posl. Schweiger je interpeliral glede razmer pri bratovski aklačnici v Eibiswald. Posl. Schwagerl zopet glede upeljave električne železnice od Volovske v Opatico (Abbasia). Posl. Nozke je vprašal glede zvišanja poštnih pristojbin. Posl. Gessmann je predložil nujnostni predlog, naj se zakon o volilnem varstvu takoj obravnava. — Potem pride nujnostni predlog Sobotke glede provenienčnega zakona o hmelju na razpravo; nujnost se sprejme akoraj ednoglasno. Govorili so razni govorniki in se je končno zakon sprejel. — Potem prišla je zbornica na „numerus clausus“. Nadalje se je odstopilo dotičnim odsekom zakonske načrte o vojaškem kreditu, o rekutnem kontingentu, o vojaški taksi, o uradniških plačah itd. O nadaljnjih sejah poročamo prihodnjik.

Vojne potrebnosti. Pododsek v proračunskem odboru avstrijskih delegacij je sprejel tole resolucijo, katero je predlagal posl. Dobernig: „Gledé nakupa vojnih potrebščin naj se drži sledečih točk: 1. Napraviti je splošni račun, iz katerega bode razvidno, da se preskrbi nakup teh potrebščin na Avstrijskem po razmerju kvote (da torej ne dobi vse ogrska, temveč tudi nekaj naša industrija, naše poljedelstvo in naši obrtniki.) 2. V poljedelskem ministerstvu naj se napravi oddelek, ki pregleda račun in preskrbi, da dobi avstrijsko poljedelstvo, kar mu pripada. 3. Vojno ministerstvo naj o tej zadevi poroča itd. Ta predlog je jako umesten. Doslej so namreč pohlevni avstrijski državljani večji del stroškov za vojaško plačevali, nepohlevni gospodje Madžari pa so delali s kupčijo z vojaškimi potrebščinami lep dobiček.

Delegacije. 5. t. je bila redna seja delegacije državne zbornice. Seja se je začela z vojaškim ordiniranjem. Dal. Rouauxnek se je pritožil o zatiranju Rusinov v Galiciji in je dejal, da stoje Poljaki na Pruskem boljše kot Rusini na Poljskem (o ti slovaška vzajemnost, kje si?) Dal. Schreiter je izjavil, da bode glasoval proti proračunu v prvi vrsti zato, ker se nalaga Avstriji večja bremena nego Ogrski. Pečal se je z ogrskimi razmerami in jih označil z besedo „roparsko botjarsstvo“. Dal. Tollinger je zato, da se nastopa skupno z Ogrsko, ali le na podlagi pravičnosti (pa menda ne ogrsko-ciganske „pravičnosti“) Del. dr. Lecher je zahteval, naj se osira pri nakupu vojnih potrebščin na malo obrtno. Nadalje je rekel, da so delegacije škodljive in nepotrebne. Dal. grof Schönborn je branil delegacije. Potem je sprejela seja resolucije proračunskega odseka. Tudi je sprejela vojaški ordinarij. Nadalje se je obravnavalo in sprejelo mornarski proračun. — 7. t. se je zopet vršila seja. Sprejelo se je končne račune za 1904. Dal. Einspinner je dejal, da se vojaške ogoljufa; pokazal je celo vrsto predmetov,

katero so morali rekruti za 6 K kupiti, on pa jih je dobil za 3 K. Vsako leto pa pride 100.000 rekrutov, katere se opehari za blizo 400.000 K. Vojni minister Schönau je omenil, da se bode polagoma v celi armadi dveletna služba vpeljala. Potem se je sprejel poseben vojaški ordinarij in izredni vojaški kredit (30 milijonov kron). Kmalu potem se je sprejel proračun tudi v 3. branji. Po rešitvi raznih manjših predlogov se je zasedanje končalo.

Štaj. deželni zbor je zboroval — kakor smo že zadnjič poročali, le v 3 sejah. Prvaški poslanci seveda niso ničesar za kmeta ali delavca storili. Nemški kmeti imajo vse druge zastopnike. Kakor znano se bode deželne naklade za 7%, zvišale. Kmetiki poslanec Rokitsky je glasno odigrosil, zakaj se je čakalo, da se mora to sicer potrebno zvišanje nakrat zgoditi in je zahteval, naj se odločno vlado na pomoč pokliče. Nemški kmetiki poslanci so vprašali, zakaj se ne objavi baje že potrjeni lovski zakon. Nadalje so predlagali uresničenje področnega trtnega nasada v okrajn Arufela ter ureditev gozdnih in pašnih servitutov. Tudi so vprašali, zakaj še ni potrjen zakon glede lovskih rezervatov. Tako delajo zastopniki nemških kmetov, naši prvaški poslanci pa se brigajo za pečate, napise in za — svoj žep.

Tajno duhovniško društvo. Na Češkem so odkrili tajno društvo nižje duhovščine. To društvo se imenuje „Liga čeških duhovcev za varstvo meščanskih in narodnih pravic klera.“ Nadškof v Pragi je izdal oistro prepoved in preti z najhujšimi kazni vsakemu duhovcu, ki bi pristopil tej zvezi. Krščanska pokornost, katero zahtevajo vedno od ljudstva, — kje si?

Klerikalno gospodarstvo. V nižje avstrijskem deželnem zboru imajo Lurgerjevi „krščanski socialci“ večino. Kako znajo ti ljudje gospodariti, se razvidi iz tega, da zahtevajo zopet 30 milijonov posojila. Šele l. 1902 so vzeli 18 milijonov, 1905 pa 15 milijonov. Tekom petih let napraviti 65 milijonov dolga, to je pač nekaj.

Srednje šole v Avstriji. Našemu ministerstvu je izdalo statistiko, po kateri imamo v Avstriji 244 gimnazij (184 državnih); na 121. je nemščina podučni jezik. Nadalje je 131 realk (73 nemških). Skupno število študentov znaša 132.629.

Ogrski krepitvi. Znano je, da naši madžarski sosedi sicer prav radi avstrijske denarje jemljejo, ali drugače pokažejo pri vsaki priliki svoje krepitve. V Temešvarju je sklenil občinski svet, da odstrani avstro-ogrškega orla raz mestne hiše in spomenik avstrijskih vojakov, ki so padli v bitki pri Temešvarju. Kaj ko bi Avstrijani pogladi vsacega madžarskega cigana tja, kamor spada?

Kraljica Marija Hanoverska je 9. t. v Gmundau umrla. Rojena je bila l. 1818; v 26. letu se je poročila s prestolonaslednikom Georgom, ali njen mož je kmalu oslepil. 15. let je bil njen mož kralj. Odkar je umrl, živela je pokojna kraljica v Gmundau.

Persijski šah je težko obol el in se pričakuje vsak trenutek poročilo o njegovi smrti. Ravnokar prihaja poročilo, da je umrl persijski šah Muzaffer-Eldin-Mirza. Postal je kralj l. 1896, ko so ustali njegovega očeta Nasreddina ustrelili. Pokojni kralj je veliko po Evropi potoval in bi ga l. 1900 v Parizu tudi kmalu ustrelili. Zadnjo njegovo politično delo je upeljaval državne zbornice v Persiji. Sledil mu bode na prestolu najstarejši sin Mohamed Ali Mirza.

Krvava Rusija. V Silvestrovi noči so pokusili mladi ustasi v Odesi napad z dinamitom na parnik „Gregorij Merk“; vojniki so jih pregnali. — Pred cerkvijo je ustrelil mlad ustaš mestnega glavarja pl. Lannitz in potem sam sebe. — Kakšen je položaj na Ruskem, kažejo sledeče številke. Od 22. do 29. decembra se je umorilo po vojnih sodiščih 27 ustašev; ustasi pa so izvršili 37 umorov in napadov. Ortopalo pa se je v tem tečaj pol milijona rubljev. — V Lodzu so se vršili čestni boji, v katerih so bili 1 delavec ubit, 5 pa težko ranjeni. — V Varšavi so ustrelili ustaši dva policaja. — V vasi Amur pri Jekaterinaselavi so vrgli ustaši bombo na vojaški oddelek 3 kmetiški oficirji, 10 kmetov in več policajev je bilo takoj mrtvih. — 8. t. so ustrelili ustaši vojaškega nadprokuratorja Pavlova, enega najzagrizennejših krivkov

carisma. Morilec je ustrelil tudi še 2 policaja itd. Kdaj bode to grozovito klanje ponehalo?

Na Kitajskem se pripravljajo valed lakote krvavi dogodki. V Bangsiangu je vojaštvo sicer ustale premagalo, ali za kako dolgo? Pričakuje se upor po celi Kitajski, ki se obrača zlasti proti vladajoči cesarski družini. Vlada razglasa, da je za vse slučaje „pripravljena.“ Bolje bi bilo, ako bi se preje pripravila, da bi ljudje ne umirali od lakote.

Iz Maroka. Listi poročajo, da je evropsko vojaštvo premagalo roparja Rajnuli in ga baje tudiž vjelo O zadnji bitki z roparjem Rajnulis poročila iz Madrida: Rajnuli se je skril s svojimi zadnjimi pristaji v trdnjavi Zinat pri mestu Tanger. To trdnjavo je naskočilo 6000 mož močno evropsko vojaštvo. Vnela se je obupna bitka. Afrikanski „narodi“, v prvi vrsti Andžeri, so izdali Rajnuli in se uvrstili med evropske vojake. Sultan je vojakom obljubil, da jim pripusti kot plen vao bogastvo Rajnulovo. Ali ropar se je branil z vsami močmi. Da se maščuje nad izdajalci, zažgal je več vasi, pomoril otroke, omadeževal ženske in odgnal moške. Rajnuli se je branil v svoji trdnjavi z junaškim pogumom, ali evropsko orodje ga je premagalo.

Naprednjaki!

Teški boji se zopet pripravljajo, — nasprotniki ljudstva se združujejo in bočeje s silo onemogočiti ljudski napredek. Velikanska je borba med napredkom in nazadnjastvom, med deom in nočjo, med ljudstvom in ljudskimi pijavkami! Ali naj zastajamo? Ali naj prodamo z našo površnostjo ne samo svojo bodočnost temveč tudi srečo svojih otrok?... Kmet, kaj imaš od prvaških advokata in politikajokega farja? Advokat te odere po desni strani, prvaški far pa po levi!... Ie obrtnik? Ako ne poljubuješ roko vsaki farovski kuharici, potem te bojkotirajo!... In delavec? Torej gleslo je: „S trebuhom za kruhom“, — ali pa se brani!... Velikanska je borba in glavno orožje v tej borbi je časopisje! Strankarski listi zastopajo interese strank! Prvaški listi kopičijo denarje v gospodskem denarnem žepu! Farški listi mečeje milijone klerikalnemu zmagu v žrelo... Ali naš list „Stajerc“ je neodvisen od prvaških advokator, farjev, ministrov, — „Stajerc“ je ljudski tednik!

„Stajerc“ prinaša največ gospodarskih naukov, ker mu je politika deveta briga! „Stajerc“ prinaša največ novic, ker hoče svojim čitateljem čimveč povedati! „Stajerc“ prinaša najbolj zabavne podlistke, ker hoče svojim čitateljem ure počitke olajšati!

„Stajerc“ je neodvisen na vse strani in zastopa le dve ideji: napredek ljudstva in sporazumljenje z nemškimi sosedi!

„Stajerc“ je poljuden list, ker je rojen iz ljudstva in živi za ljudstvo!

„Stajerc“ stane v Avstro-Ogrskem za celo leto le 3 krone, ako ravno izhaja vsak petek. Za Nemčijo stane 5 kron, za Ameriko pa 6 kron. Naročnina se plača naprej!

„Stajerc“ je edini neodvisni, napredni list na Slovenskem. On pozna le ljudski interes in ničesar drugega.

„Stajerc“ bodi v vsaki kmetški, obrtniški in delavski hiši! Vsakdo naj se naroči! Kdor pa je že naročen, naj pridobi vsaj še enega novega naročnika.

„Stajerc“ izhaja vsak teden v petek zjutraj!

Naprednjaki! Vaš list je in ostane „Stajerc“. Ta list bodi vaš voditelj, ta list si naročajte in razširjajte! 15.000 naročnikov imamo, — največji in najmočnejši slov. list na Stajerskem in Koroškem je „Stajerc“. Ali naprej v delu! Vsakdo naj pridobi vsaj še enega naročnika, vsakdo razširjaj list. Stoteri prijatelji so že vbogali temu klica! Ne zastajaj nikdo!

Na dele! Živel napredek!

Uredništvo in upravnništvo!